

« Είδον, λέγει ὁ Βραντώμ, τὴν κυρίαν
 δούκισσαν τοῦ Βαλεντινοῦ, εἰς ἡλικίαν
 ἐβδομήκοντα ἐτῶν, ἐπίσης ὠραίαν εἰς τὸ
 πρόσωπον, ἐπίσης ἀνθηρὰν καὶ ἐπίσης ἀξι-
 ἔραστον ὡς ὅτε ἦτο τριάκοντα ἐτῶν. Εἶ-
 δαν τὴν κυρίαν ταύτην ἕξ μῆνας πρὶν ἀπο-
 θάνῃ τοσοῦτον ὠραίαν ἀκόμη ὥστε ἀμφι-
 θάλλω εἰάν ἠδύνατο νὰ εὐρεθῇ καρδία ἥτις
 δὲν ἤθελε συγκινηθῆ, ὡς ὅταν ἔπεσον ἐπὶ

τοῦ λιθοστρώτου ἐνθὶ ἔτοςγεν ἔφιππος καὶ
 ἔθλασε τὴν κνήμην. Ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ
 θλάσις ἐκείνη καὶ οἱ πόνοι τοὺς ὁποίους
 ὑπέστη ἤθελον ἀλλοιώσει τοὺς ὠραίους
 χαρακτήρας τοῦ προσώπου της. Ἄλλ' οὐ-
 δόλως συνέβη τοῦτο, διότι ἡ καλλονὴ, ἡ
 χάρις, ἡ μεγαλοπρέπεια, ὅλα διετηρήθησαν
 ὡς πρότερον· καὶ πρὸ πάντων ἦτο λευκο-
 τάτη καὶ οὐδέποτε ἐφυκιοῦτο· ἀλλ' ἔλεγον

Ἡ Ἀρτεμις τοῦ Ποατιέ.

ὅτι πᾶσαν πρῶτα ἐπινε ζωμοὺς τινὰς κα-
 τασκευαζομένους ὑπὸ χρυσοῦ ποσίμου καὶ
 ἄλλων βοτάνων τὰ ὅποια ἀγνοῶ πῶς κα-
 λούσιν οἱ ἀγαθοὶ ἰατροὶ καὶ φαρμακοποιοί.
 Νομίζω ὅτι εἰάν ἡ κυρία αὕτη ἔζη ἀκόμη
 ἑκατὸν ἔτη, οὐδέποτε θὰ ἐγήρασκεν. Εἶναι
 κρίμα νὰ καλύπτῃ τὸ χῶμα τοσοῦτον
 ὠραία σώματα.»

Ἡ Ἀρτεμις τοῦ Ποατιέ πολὺ πλειότε-
 ρον βασίλισσα ἢ ἡ Αἰκατερίνα τῶν Μεδί-
 κων, ἡ σύζυγος τοῦ Ἐρρίκου Β' — ἡ Αἰ-
 κατερίνα τῶν Μεδίκων ἥτις δὲν ἤθελεν ἢ
 δὲν ἠδύνατο νὰ παλαίῃ κατὰ τοιαύτης
 ἀντιζήλου — ἡ Ἀρτεμις, λέγομεν, ἐμελλε
 νὰ ἀποθάνῃ ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου.
 Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Ἐρρίκου Β', πλε-